

- IV. Ve výroku pod bodem IV. se rozsudek soudu I.stupně m ě n í tak, že žalovaný je povinen zaplatit České republice - Okresnímu soudu Plzeň-město částku 8.057,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**
- V. Ve výroku pod bodem V. se rozsudek soudu I.stupně m ě n í tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů za řízení před soudem I.stupně částku 30.424,- Kč a na nákladech odvolacího řízení částku 28.254,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Zdeňka Honzíka, advokáta se sídlem v Plzni, Rooseveltova 16.**

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem ve znění opravného usnesení a doplňujícího usnesení určil soud prvního stupně, že pracovní neschopnost žalobce od 18.11.2005 do 8.11.2006 je pokračováním pracovní neschopnosti od 14.6.2005 do 16.8.2005 v důsledku pracovního úrazu (výrok I.), žalované uložil povinnost zaplatit žalobci částku 71.293 Kč s tam specifikovaným příslušenstvím do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), návrh žalobce na zaplacení částky 15.680 Kč s příslušenstvím zamítl (výrok III.), žalované uložil povinnost zaplatit ČR - na účet Okresního soudu Plzeň-město částku 5.600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.) a povinnost nahradit žalobci náklady řízení v částce 20.893 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí (výrok V.). Doplňujícím usnesením ze dne 27.10.2009 č.j. 24 C 257/2006-187 uložil žalobci povinnost zaplatit ČR - na účet Okresního soudu Plzeň-město částku 442 Kč do tří dnů od právní moci usnesení a žalovanou zavázal ve stejné lhůtě a na stejný účet zaplatit částku 2.015 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podali účastníci řízení i vedlejší účastník včasné odvolání.

Žalobce ve včasné odvolání brojil výslovně proti výroku, jímž byla žaloba ve zbytku zamítnuta a dále i proti výrokům o nákladech řízení a nákladech zálohovaných státem. Namítal zejména, že soud prvního stupně nepostupoval podle kolektivní smlouvy, podle níž má zaměstnanec, který čerpá pracovní neschopnost právo na stravenky v případě, že je v pracovní neschopnosti pro pracovní úraz. Navrhl proto, aby odvolací soud v tomto výroku napadené rozhodnutí změnil, žalobě o zaplacení částky 15.680 Kč s příslušenstvím vyhověl a dále aby žalobci přiznal plnou náhradu nákladů za řízení před soudy obou stupňů a povinnost k náhradě nákladů zálohovaných státem uložil žalované.

Opravný prostředek žalované směřuje proti výroku, jímž bylo žalobě vyhověno a dále proti výrokům o nákladech řízení a nákladech zálohovaných státem. Zdůraznila, že v řízení nebyla prokázána příčinná souvislost mezi pracovní neschopností v období od 14.6.2005-16.8.2005 a pracovní neschopností od 18.11.2005, neboť nelze vyloučit se 100% jistotou, že k poškození vazů nedošlo při úrazu žalobce 12.10.2005. Navrhla proto, aby odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně v napadených výrocích změnil a žalobu zamítl, nebo rozsudek soudu prvního stupně v tomto rozsahu zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Vedlejší účastník v odvolání proti výroku, jímž bylo žalobě vyhověno a dále proti výrokům souvislým, se připojil k námitkám žalované a dovodil, že v řízení nebyla hodnověrně prokázána příčinná souvislost mezi pracovním úrazem ze dne 14.6.2005 a druhou pracovní neschopností. Poukázal na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25 Cdo 508/2005, podle něhož důkazní břemeno nese žalobce, příčinná souvislost musí být postavena najisto, pouhá pravděpodobnost nepostačí k přiznání nároku. Navrhl proto změnu napadeného rozsudku a zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k odvolání žalobce navrhl potvrzení výroku, jímž byla žaloba ohledně stravného zamítnuta.

Žalobce ve vyjádření k odvolání žalované a vedlejšího účastníka poukázal na závěry znaleckého posudku, v němž je jednoznačně uvedeno, že jím zjištěné zranění je v příčinné souvislosti s pracovním úrazem ze dne 14.6.2005. Diagnóza byla diagnostikována i ošetřující lékařkou v potvrzení o pracovní neschopnosti. Znalec vycházel ze zdravotnické dokumentace žalobce, která najisto staví příčinnou souvislost, znalec vysvětlil, že poškození vazy se objeví až po určité době a může být nezjistitelné po prvním rentgenu. Navrhl potvrzení výroků, jimiž bylo žalobě vyhověno.

Žalovaná ve vyjádření k odvolání žalobce zdůraznila, že nárok žalobce na úhradu stravenek vznikl v roce 2005, kolektivní smlouva byla v platnosti v roce 2005, její přílohou byly zásady pro používání fondu pro rok 2004. Navrhla proto potvrzení napadeného rozsudku v zamítavé části také proto, že pracovní neschopnost žalobce počínaje 21.11.2005 není v příčinné souvislosti s úrazem z 14.6.2005.

Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně v celém rozsahu a zjistil, že soud prvního stupně nevzal při vyhlášení napadeného rozsudku v úvahu, že původní nárok žalobce na určení, že pracovní neschopnost žalobce jdoucí od 18.11.2005-8.11.2006 je v příčinné souvislosti s pracovní neschopností od 14.6.2005-16.8.2005, již nebyla předmětem řízení, neboť žalobce navrhl dne 15.11.2006 změnu žaloby a soud prvního stupně pravomocným usnesením ze dne 22.11.2006 č.j. 24 C 257/2006-25 tuto změnu žaloby připustil a předmětem řízení tedy od té doby byla pouze žaloba na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti a nárok na stravné, tedy žaloba na plnění. Odvolacímu soudu proto nezbylo, než výrok napadeného rozsudku, jímž bylo vyhověno žalobě na určení podle § 103 a 104 o.s.ř. zrušit a řízení o tomto nároku zastavit.

Jádrem sporu zůstalo posouzení, zda žalobci náleží odškodnění náhrady za ztrátu na výdělků za dobu od 18.11.2005 do 8.11.2006 a dále nárok na stravné za 224 dnů po 70 Kč. Soud prvního stupně provedl v řízení všechny důkazy, které účastníci na podporu svých tvrzení navrhli a nepochybil, když nárok na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti posoudil podle zákoníku práce účinného do 31.12.2006 a nárok za náhradu za stravné podle kolektivní smlouvy, uzavřené pro rok 2005.

Při rozhodování o nároku na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti vycházel soud prvního stupně právem ze znaleckého posudku MUDr. Bedřicha Helma, z jehož závěru vyplývá, že pracovní neschopnost žalobce od 18.11.2005 do 8.11.2006 je v příčinné souvislosti s pracovním úrazem žalobce, který utrpěl dne 14.6.2005 při plnění pracovních povinností. Znalec na základě kompletní zdravotnické dokumentace žalobce vysvětlil, že poranění pravého kolene žalobce v roce 1996 nemá se zdravotními problémy žalobce od 18.11.2005 žádnou souvislost, tehdy byla provedena artroskopie kolene a nebylo zjištěno jeho poškození. Znalec vysvětlil, že při ošetření pracovního úrazu dne 14.6.2005

nemohl být rentgenem zjištěn defekt předního zkříženého vazů v pravém kolenu a vysvětlil nejen v písemném znaleckém posudku, ale také ve své výpovědi před soudem prvního stupně, že k prasknutí vazů může dojít pouze úrazem a žádný další úraz pravého kolene nebyl od 14.6.2005 ve zdravotnické dokumentaci zaznamenán. Žalobce nemůže prokazovat negativní skutečnosti, žalovaná neoznačila žádný důkaz o tom, že by po 14.6.2005 došlo k mimopracovnímu úrazu pravého kolene u žalobce. Soud prvního stupně proto nepochybil, když žalobci přiznal právo na náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti od 18.11.2005 do 8.11.2006, když výši nároku zjistil ze mzdových listů žalobce. Žalovaná v závěrečném návrhu nenavrhlala doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem, proto se po koncentraci řízení nemůže v odvolacím řízení doplnění dokazování domáhat. Po vydání napadeného rozsudku nevyšly najevo žádné nové skutečnosti, které by prokazovaly existenci jiného úrazu pravého kolene žalobce v období po 14.6.2005 do 18.11.2005. Z těchto důvodů odvolacímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek ve výroku, jímž byla žalobci přiznána náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti včetně úroků z prodlení, jako věcně správný a zákonu odpovídající podle § 219 o.s.ř. potvrdit, pouze prodloužil lhůtu k plnění, neboť vedlejší účastník není schopen v zákonné lhůtě soudem stanovenou povinnost splnit.

Jiná je však situace, pokud jde o odvolání žalobce proti zamítnutí jeho nároku na náhradu za stravenky. Jestliže se žalovaná zavázala v kolektivní smlouvě pro rok 2005, že bude zaměstnancům, kteří utrpí pracovní úraz poskytovat v době pracovní neschopnosti pro pracovní úraz příspěvek na stravné a tuto povinnost od 18.11.2005 do 31.12.2005 dobrovolně a řádně plnila, žalobce prokázal příčinnou souvislost s pracovním úrazem ze 14.6.2005 a pracovní neschopností od 18.11.2005 do 8.11.2006, pak žalobci náleží i částka 15.680 Kč, představující plnění, k němuž se žalovaná zavázala kolektivní smlouvou. Protože soud prvního stupně při posuzování tohoto nároku vycházel z jiného právního názoru, nezbylo odvolacímu soudu, než rozhodnutí soudu prvního stupně v zamítavé části podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnit a žalobci vyhovět i ve zbytku uplatněného nároku a příslušenství pohledávky přiznat od doručení usnesení o změně žaloby a ve zbytku nárok na přisouzení úroku z prodlení zamítnout.

Částečná změna napadeného rozsudku odůvodňuje i změnu výroků o povinnosti účastníků k náhradě nákladů zálohovaných státem. Žalobce měl ve věci úspěch, proto tato povinnost stíhá podle výsledku sporu pouze žalovanou (§ 148 odst. 1 o.s.ř.).

Z těchto důvodů odvolací soud napadené rozhodnutí změnil a povinnost k náhradě nákladů zálohovaných státem uložil pouze neúspěšné žalované (§ 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).

S ohledem na skutečnost, že žalobci bylo, pokud jde o jistinu a převážnou část příslušenství, vyhověno, bylo nutno změnit i výroky o nákladech řízení. Žalobce měl ve věci úspěch, žalované proto stíhá povinnost nahradit mu všechny účelně vynaložené náklady za řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím. Před soudem prvního stupně náleží žalobci odměna ve výši 22.120 Kč, 8 režijních paušálů po 300 Kč, tedy 24.520 Kč, 20% DPH z této částky 4.904 Kč a soudní poplatek 1.000 Kč, celkem tedy 30.424 Kč. Na nákladech odvolacího řízení má právo na odměnu ve výši 22.120 Kč, 3 režijní paušály po 300 Kč za odvolání, vyjádření k odvolání žalované a účast zástupce žalobce při odvolacím jednání, tedy 23.020 Kč a 20% DPH z této částky 4.604 Kč a soudní poplatek z odvolání 630 Kč, celkem tedy 28.254 Kč. Protože je žalobce zastoupen advokátem, uložil odvolací soud

žalované povinnost nahradit žalobci náklady za řízení před soudy obou stupňů k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti výrokům pod bodem I.,II. je možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-město. Dovolání je však přípustné jen za předpokladu, že dovolací soud dospěje k závěru, že rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Proti výrokům pod body III., IV. a V. není dovolání přípustné.

V Plzni dne 09.03.2011

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Bc. Martina Merglová Stránská

JUDr. Jaroslava Pihlíková, v.r.
předsedkyně senátu